

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Haplové a soudkyň JUDr. Jany Kubenové a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **L. T. T.**, nar. ... státní příslušnost ..., bytem ..., právně zastoupeného Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem advokátní společnosti Hladík a Tauber, advokátní kancelář v. o. s., 602 00 Brno, nám. 28. října 9, proti žalované **Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem 140 21 Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 29. prosince 2011, č. j. ...

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců ze dne 29. 12. 2011, č. j. MV-9083-5/SO-2011 a rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, inspektorát cizinecké policie Brno ze dne 21. června 2010, č. j. CPBR-02185-10/CI-2010-064061 **se z r u š u j í** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 16.342 Kč do 30-ti dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k rukám právního zástupce Mgr. Vratislava Taubera, advokáta se sídlem Brno, nám. 28 října 9.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 29. 12. 2011 ve výroku specifikovaného bylo změněno na základě podaného odvolání žalobce rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, inspektorátu cizinecké policie Brno ze dne 21. 6. 2010, č.j. ... tak, že výrok napadeného usnesení zní „panu L. T. T., nar. ..., státní příslušnost ..., cestovní doklad č. ... na území ČR, hlášeného na adrese ..., se platnost povolení k dlouhodobému pobytu ruší podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1

písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., neboť cizinec v rámci povoleného pobytu neplnil účel pobytu, a to je závažná překážka, která brání dalšímu pobytu na území.

Rozhodnutí žalovaná odůvodnila tím, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo zjištěno, že žalobce neplnil v době od 1. 1. 2010 do 28. 2. 2010 účel pobytu na území ČR. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 1 písm. b) a podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., zjištěno, že cizinec neplní účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno a byla zjištěna závažná překážka pobytu cizince na území ČR. Současně mu byla stanovena podle § 37 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., lhůta k vycestování z území ČR do 15 –ti dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Proti předmětnému prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, protože správní orgán I. stupně v rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu nesprávně aplikoval ustanovení zákona č. 326/1999 Sb. Z odůvodnění není zcela zřejmé, v čem je spatřována závažná překážka pobytu cizince na území podle ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., a v čem je spatřována její společenská nebezpečnost, resp. rozpor s veřejným zájmem. Dále žalobce v odvolání namítal, že neměl možnost po celou dobu se k řízení vyjádřit, a to z důvodů, které neleží ani na straně správního orgánu, ani na straně cizince.

Dále ve svém vyjádření žalobce k podanému odvolání namítl, že důvodem zániku živnostenského oprávnění ke dni 31. 12. 2009 bylo nedoložení platného povolení k pobytu cizince, ale účastník řízení tvrdí, že odeslal dne 13. 12. 2009 kopii platného povolení k pobytu na živnostenský úřad Brno – město, ale nikoliv doporučeně. O tom, že neplní účel svého pobytu se dozvěděl až z dopisu rejstříkového soudu v únoru 2010.

Žalovaný správní orgán po posouzení obsahu spisového materiálu zjistil, že správní orgán I. stupně zahájil řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na základě oznámení Magistrátu města Brna, živnostenského úřadu Města Brna dne 11. 1. 2010, č. j. ... o zániku živnostenského oprávnění podle ust. § 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání v platném znění po uplynutí doby platnosti dne 31. 12. 2009. Podle ust. § 46 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., pro povolení k dlouhodobému pobytu platí obdobně § 31 odst. 1, § 33, § 34, § 37, § 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na vízum k pobytu nad 90 dnů. Podle ust. § 37 odst. 1 písm. b) citovaného zákona policie zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec neplní účel, pro který bylo vízum uděleno. Zároveň správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobce nevyužil možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Z výpisů z živnostenského rejstříku bylo zjištěno, že žalobci vzniklo živnostenské oprávnění na dobu od 1. 3. 2010 do 15. 9. 2011 a na základě této skutečnosti správní orgán I. stupně rozšířil právní kvalifikaci předmětného správního řízení, a to s odkazem na ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb. Při posuzování přiměřenosti policie přihlédla zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince a za závažnou překážku pobytu cizince na území spatřoval správní orgán I. stupně v tom, že cizinec neplnil účel, za kterým mu byl pobyt povolen. Povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná bylo účastníkovi řízení uděleno s platností ode dne 16. 9. 2009 do 15. 9. 2011. Ze sdělení Magistrátu města Brna

živnostenského úřadu města Brna je zřejmé, že žalobci vzniklo živnostenské oprávnění po prvé 20. 8. 2009 a zaniklo dne 31. 12. 2009 podle ust. § 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 455/1999 Sb., o živnostenském podnikání. Podruhé mu vzniklo živnostenské oprávnění na dobu od 1. 3. 2010 do 15. 9. 2011. Je zřejmé, že žalobce ke dni 1. 1. 2010 přestal splňovat účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno. Spisový materiál je doloženo, že správní orgán I. stupně rozhodl o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR z důvodu, že cizinec neplní účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu uděleno a byla zjištěna závažná překážka pobytu cizince na území ČR v době od 1. 1. 2010 do 28. 2. 2010.

Námítku odvolatele, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí již podniká, odvolací správní orgán shledal jako opodstatněnou. Ve správním spise je doloženo, že v době vydání rozhodnutí ve věci žalobce již plnil účel pobytu.

Na základě odvolacích námitek, odvolací správní orgán (žalovaná) zúžila výrok napadeného rozhodnutí tak, že se platnost povolení k dlouhodobému pobytu ruší podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., neboť cizinec v rámci povoleného pobytu neplnil účel pobytu, a to je závažná překážka, která brání dalšímu pobytu na území ČR. Takzvanou jinou překážku spatřuje žalovaná v tom, že účastník řízení v době od 1. 1. 2009 do 28. 2. 2010 účel pobytu neplnil.

Z dikce zákona vyplývá, že cizinec je povinen plnit účel pobytu po dobu povoleného pobytu a v opačném případě se podle ust. § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., pobytu zruší, jelikož cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, potažmo povolení k dlouhodobému pobytu.

K námitce účastníka řízení v odvolání, že oznámení o zahájení řízení o zrušení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo fakticky doručeno až 8. 6. 2010, odvolací správní orgán konstatuje, že ze spisového materiálu cizince je zřejmé, že je potvrzeno výpravnou Policejního prezidenta ČR, že předmětné zásilky byly doručeny způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 7. 3. 2010 a dne 26. 3. 2010 zmocněnému zástupci.

Přiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života účastníka řízení se správní orgán I. stupně vypořádal tak, že žalobce je ženatý, jeho manželka paní P. T. L., nar. ...podala cestou zastupitelského úřadu ČR v ... žádost o povolení dlouhodobého pobytu za účelem rodiny. Žalobce v ČR nemá žádné rodinné příslušníky, kteří by měli vázán pobyt na jeho osobu. V této souvislosti byla správním orgánem I. stupně posouzena i otázka setrvání jeho osoby na území ČR ve vztahu se zájmem společnosti. Zájmy společnosti výrazně převyšují nad zájmem cizince setrvat na území ČR a rozhodnutí nebude zásahem do jeho rodinného a soukromého života.

Proti výše uvedenému rozhodnutí podal žalobce žalobu, kde namítal, že žije na území ČR již delší dobu v řádu několika let. Vybudoval si zcela funkční zázemí, podniká jako OSVČ a řádně plní veškeré povinnosti s tímto spojené a uvedená činnost jeho rodiny je

jediným zdrojem prostředků na jeho obživu. Ukončením své činnosti na území ČR by mu vznikly nemalé náklady a komplikace.

Napadené rozhodnutí posoudil jako nepřezkoumatelné, a to pro rozpor s ust. § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., - správní řád.

Především vychází z ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona o pobytu cizinců, kdy důvodem pro neudělení víza nebo zrušení víza je skutečnost, že pobyt cizince na území není v zahraničně politickém zájmu ČR nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území. Toto ustanovení obsahuje dvě skutkové podstaty, které nejsou svým obsahem totožné a je zapotřebí především definovat každou tuto podstatu zvlášť. Pokud správní orgány rozhodly, že byla zjištěna jiná závažná překážka, lze resp. musí objektivně existovat a navíc se musí jednat o existující překážku závažnou. Z jednání, kterého se měl účastník řízení dopustit, nemůže jít o žádnou překážku pobytu tohoto na území ČR, natož pak závažnou.

Žalovaný správní orgán i prvostupňový postupovaly zcela v rozporu s platnými právními předpisy, kdy skutková zjištění označily jako neplnění účelu pobytu žalobcem, avšak následně, když bylo žalobci dáno za pravdu, že tento již ke dni vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně účel pobytu již řádně plnil, jednání žalobce označil jako jinou závažnou překážku dle ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb. Dle názoru žalobce, jedná se zcela evidentně o svévolné použití jiného ustanovení zákona, než jaké mělo být na případ žalobce použito, přičemž žalovaný takto postupoval dle názoru žalobce účelově.

Žalovaný nezákonně a nedostatečně zkoumal případnou přiměřenost napadeného rozhodnutí, zejména možný jeho dopad do rodinného a soukromého života. Nepřiměřeně nebyly zkoumány poměry žalobce, délka jeho pobytu na území, rodinné a sociální zázemí, zdravotní stav, zázemí v zemi původu, závažnost tvrzeného porušení právních předpisů apod. Zároveň se také nezabýval dostatečně ani v souvislosti s jeho povinností řádně rozhodnutí odůvodnit, podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu a z toho důvodu také považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. Proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil dne 18. května 2012, kdy v podstatě situaci popsal tak, jak byla v odůvodnění napadeného rozhodnutí a setrval v tom, že žalobce neplnil v době od 1. 1. 2010 do 28. 2. 2010 účel pobytu na území ČR. Dne 21. 6. 2010 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí s odkazem na ust. § 46 odst. 1, § 37 odst. 1 písm. b) a podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb.

Rozhodnutí žalobce převzal osobně na inspektorátu cizinecké policie Brno dne 7. 7. 2010 a zároveň bylo doručeno způsobem umožňujícím dálkový přístup dne 1. 7. 2010 zmocněné zástupkyni paní L. V. (součástí spisu je plná moc ze dne 24. 7. 2009 zmocňující ji k zastupování žalobce).

Z důvodů námitek uvedených v odvolání žalovaná zúžila výrok napadeného rozhodnutí tak, že platnost povolení k dlouhodobému pobytu ruší podle ust. § 46 odst. 1 s odkazem na ust. § 37 odst. 2 písm. b) v souvislosti s ust. § 56 odst. 1 písm. k) zákona č. 326/1999 Sb., neboť cizinec v rámci povoleného pobytu neplnil účel pobytu, a to je závažná překážka, která brání dalšímu pobytu na území.

Podle názoru žalovaného odvolacího orgánu bylo dostatečným způsobem prokázáno, že bylo rozhodnuto v souladu s příslušnými právními předpisy a navrhuje zamítnutí žaloby.

Ve věci bylo nařízeno jednání na den 4. 2. 2014, kde zástupce žalobce se odvolal na písemnou žalobu a doplnil tuto žalobu tím, že žalovaný zatížil rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti z hlediska jeho dopadu do rodinného a soukromého života a poukázal na to, že řízení bylo zahájeno podle § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a napadené rozhodnutí bylo vydáno s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ale žalobce v průběhu celého řízení neměl možnost se vyjádřit k rodinným poměrům a k soukromému životu a rovněž nebyl seznámen s výsledky dokazování ve věci. Podle žalobce skutečnost, že 2 měsíce nepodnikal není závažnou překážkou a navíc se žalovaný nezabýval tím, proč tomu tak bylo, v čem spočívala absence podnikání apod. Rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné také z toho důvodu, že se nezabýval důvody rozhodnutí a dopady rozhodnutí vůči žalobci. Rozhodnutí bylo zahájeno z důvodu, že žalobce neplnil účel pobytu, který nepodnikal, protože neměl platný živnostenský list, tomu by odpovídalo právní ust. § 37 odst. 1 písm. b) zákona. Žalobce si proto vyřídil živnostenský list a ke dni rozhodnutí žalovaného již vlastnil živnostenské oprávnění. Správní orgán pak vydal rozhodnutí z důvodu jiné závažné překážky, ovšem v tom případě měl žalovaný povinnost zkoumat dopad do rodinného a soukromého života a žalobce měl právo se k tomuto vyjádřit, což mu nebylo umožněno.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 29. prosince 2011 z č. j. ... a z připojeného správního spisu žalovaného. Dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu je nutno pro vady řízení zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

Soud se zabýval především odvoláním žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 21. června 2010, č. j. Z odvolacích námitek vyplývá, že žalobce od počátku namítá, že nebylo jeho jednání posouzeno přiměřeně a k požadavku, aby každý jednotlivý případ byl posuzován na základě osobního chování dotyčného cizince nebylo přihlédnuto. Nebyl vysvětlen veřejný pořádek, neboť se jedná o neurčitý právní pojem a rozhodně nemůže být interpretován dle libovůle aplikujícího správního orgánu. Žalobce se nikdy nedopustil žádným skutečně závažným způsobem narušení veřejného pořádku a tedy neexistuje zde žádné důvodné nebezpečí a proto rozhodnutí není opodstatněné ve věci aplikace § 56 odst. 1 písm. k).

Již v odvolání namítal, aplikaci ust. § 37 odst. 1 písm. b), která je v rozporu s kogentním obsahem, jelikož cizinec plní účel svého pobytu ke dni rozhodnutí a plnil-li ho i

ke dni zahájení tohoto řízení, a to již žalobce účel svého pobytu plnil bez výhrad. Došlo k porušení zásady předvídatelnosti a přiměřenosti, překročení pravomoci správního orgánu.

Jako závažnou vadu spatřoval odvolatel již v době podání odvolání v tom, že doručení oznámení o zahájení správního řízení bylo provedeno 7. 3. 2010 tzv. fikcí (automaticky desátým dnem po doručení do datové schránky), stejně tak druhé doručení oznámení bylo doručeno tzv. fikcí, a to dne 26. 3. 2010. K faktickému doručení písemnosti došlo až dne 8. 6. 2010, a to z technických důvodů, které stály na straně poskytovatele služby datové schránky, tj. Česká pošta, s. p., což lze jednoduše prokázat dotazem ze strany policie na poskytovatele, který potvrdí, že se zmocněnec žalobce nikdy do datové schránky úspěšně nepřihlásil, až dne 8. 6. 2010, a to i přes fakt, že se o to opakovaně snažil. Z uvedeného tedy vyplývá, že žalobce, zastoupený zmocněncem se o správním řízení, proti kterému podává odvolání dověděl až ode dne 8. 6. 2010 a proto nemohl využít žádné možnosti jakkoliv do řízení zasahovat před tímto dnem, i když mu to zákon umožňoval.

Dne 8. 6. 2010 bylo také zplnomocněnému zástupci doručeno vyrozumění o možnosti vyjádření se k před vydáním rozhodnutí, kde se vzhledem k nemožnosti dostavit se přidělený den a hodinu, tj. 11. 6. 2010 v 9 hodin z důvodu plánované dovolené zmocněnkyně tato omluvila, a to osobou Ing. J. H., který se osobně (se substituční plnou mocí účastníka řízení a plnou mocí zplnomocněného zástupce) dostavil v předepsanou dobu na pracoviště cizinecké policie Brno a zmocněnce omluvil s tím, že se zmocněnec sám dostaví do 21. 6. 2010 včetně. Zmocněnkyně tak učinila, po návratu do ČR kontaktovala odpovědného pracovníka cizinecké policie Brno telefonicky po svém příjezdu a do dne 21. 6. 2010 v dopoledních hodinách, kdy jí však bylo sděleno, že se měl ozvat nejpozději předcházející pracovní den tj. 18. 6. 2010 jak údajně zněla dohoda s panem Ing. H.. Zmocněnec byl informován, že rozhodnutí již bylo vydáno.

Podstatné je však to, že žalobce se chtěl k podkladům před vydáním rozhodnutí vyjádřit, jak plyne i z telefonického rozhovoru ze dne 21. 6. 2010 s pracovnící prap. Mgr. H. M. V tom spatřuje porušení svých práv.

Ze správního spisu vyplývá pouze to, že z vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 2. 2012 vyplynulo poučení, že žalobce může se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a je to jeho právem, nikoliv povinností. Doručení žalobci nebo jeho zmocněnkyni se ve spise nenachází. Dále se ve spise nachází oznámení o zahájení správního řízení ze dne 24. 2. 2010 s tím, že žalobci zaniklo ke dni 31. 12. 2009 živnostenské oprávnění, včetně poučení, ale opětovně se ve spise nenachází doručení jak žalobci nebo jeho zmocněnci. Ve spise se také nenachází plná moc pro zmocněného zástupce Lucii Václavíkovou, i když s touto jako se zmocněncem bylo počítáno, např. právě v oznámení zahájení správního řízení. Další podklady směřují pouze k tomu, že MSSZ sdělením ze dne 5. 12. 2012 uvádí, že žalobce dne 12. 11. 2012 ukončil samostatnou výdělečnou činnost ke dni 28. 8. 2012. Ve spise se dále nachází žádost žalobce ze dne 18. 7. 2011 o potvrzení stavu splatných nedoplatků na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti pro účely § 46 zákona č. 326/1999 Sb. a potvrzení o neexistenci daňových nedoplatků ze dne 29. 6. 2011.

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud je účastníku správního řízení uděleno správním orgánem poučení o tom, že procesní práva, která mu pro dané správní řízení náleží, může uplatnit po dobu trvání tohoto řízení a aniž by mu před ukončením dotyčného řízení bylo dáno na vědomí, k jakému datu správní orgán hodlá vydat rozhodnutí ve věci, zakládá to vadu řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro porušení § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004 návaznosti i na listinu základních práv a svobod, které garantují účastníku správního řízení možnost prezentovat své stanovisku v důkazním prostředkům shromážděním ve správním řízení ve fázi před vydáním rozhodnutí (dle NSS č. 186/2004 Sb., NSS č. 303/2004 Sb. NSS, č. 1319/2007 Sb. NSS a další).

Dále soud shledal nesprávný postup odvolacího orgánu, v tom, že se odvolací orgán nedostatečně v odůvodnění vypořádal s námitkami žalobce, že žalobci nebylo umožněno se vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Dále správní spis neobsahuje ani zmiňovanou omluvu zmocněnkyně, která se k danému datu ústního jednání nemohla dostavit, z důvodu zahraniční dovolené a že se řádně omluvila dopředu nepopírá ani žalovaný, i když ve spise k tomu chybí podklady. Odvolává se na omluvu prostřednictvím Ing. J. H. a z důvodu nedostatečných podkladů jakéhokoliv úředního záznamu apod. nelze doložit, že byla doručena a žalobce tak mohl využít řádné možnosti do řízení zasahovat přede dnem vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Z nedostatečných podkladů ve správním spise, na které se však žalovaný odvolává, nebylo možno posoudit, proč omluva zmocněnkyně z ústního jednání nebyla posouzena jako důvodná a včasná. S ohledem na tuto závažnou okolnost, že porušení práv žalobce nastalo již v průběhu řízení před prvostupňovým orgánem a druhostupňový orgán tento nedostatek nenapravil zrušením prvostupňového rozhodnutí učinil tak krajský soud v tom, že zrušil obě rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

Vzhledem k tomu, že k výše popsanému porušení práv žalobce došlo, přistoupil soud ke zrušení napadených rozhodnutí a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení se závazným právním názorem, jak má v řízení dále postupovat. Odkazuje v tomto případě na odůvodnění v tomto rozsudku a ukládá povinnost správnímu orgánu vycházet z právního názoru Krajského soudu v Brně výše vyjádřeného. Teprve po odstranění tohoto vážného procesního pochybení lze opětovně posoudit jednání žalobce ve smyslu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR v platném znění.

Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení, vycházejí přitom z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V posuzované věci byl žalobce úspěšný, soud mu přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 16.342 Kč. Tyto náklady spočívají jednak v úhradě soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, dále za 3 úkony právní služby po 3.100 Kč, za 3 x 300 Kč náhrady hotových výdajů podle advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb., v platném znění). Úkony jsou navýšeny o DPH ve výši 2.142 Kč, v celkové částce 16.342 Kč. Soud přiznal náklady v souladu s úkony nacházejícími se ve spise. Soud uložil žalovanému

povinnost uhradit žalobci tuto částku do 30-ti dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. února 2014

JUDr. Milada Haplová, v. r.
předsedkyně senátu